

Ni Elder
Massimo De Feo
Sa Seventy

Usa ka Leksyon gikan sa Akong mga Ginikanan

akong igsoong lalaki, nga si Alberto. Ang among mga ginikanan mitugot nga makigmiting sa mga misyonaryo. Unya kami nabun-yagan ug nakumpirmahan. Ako nag-edad og 10 ug si Alberto nag-edad og 11.

Sa dihang ako nag-edad og 18, akong gihangyo ang akong amahan nga motabang sa pagbayad alang sa akong misyon. Sa sinug-

danan miingon siya nga, “Dili. Dako kaayo nga kwarta ang kinahanglan.” Apan paglabay sa duha ka adlaw, nangutana siya nako, “Gusto ba gayud ikaw nga magmision?” Ug miingon ko nga, “Oo. Uban sa tibuok kong kasingkasing.” Ang akong amahan miingon nga siya motabang nako.

Wala ko makasabut ngano nga ang akong amahan mobayad sa dako kaayo nga kantidad alang nako. Dayon nakaamgo ko nga tungod kini kay siya nahigugma nako. Nakapahunahuna kini nako sa sakripisyo ni Jesukristo alang kanato. Gibayran niya ang taas kaayo nga bili tungod kay Siya nahigugma nato.

Sa dihang mipauli ko gikan sa akong misyon, ang akong mama nasakit og kanser. Usa ka adlaw mihangyo siya nako sa pagtudlo kaniya sa pag-ampo. Gusto siyang mag-ampo alang nako. Bisan sa iyang sakit, siya naghunahuna sa uban. Nakapahinumdom usab siya nako ni Jesus. Sa dihang Siya miula alang kanato, Siya nag-antus

sa tumang ka sakit. Apan Siya nag-ampo alang *kanato*.

Bisan og ang akong mga ginikanan wala gayud moapil sa Simbahan niining kinabuhia, sila mga maayong ehemplo alang kanako. Mapasalamaton ko sa mga leksyon nga akong nakat-unan gikan kanila. Makakat-on kita og daghan gikan sa atong mga ginikanan, mga magtutudlo, ug mga lider kon kita bukas sa unsay ilang itudlo kanato. ●

Nagdako ko sa usa ka gamay nga lungsod sa Habagatang Italy. Akong pamilya dili miyembro sa Simbahan. Usa ka adlaw, sa dihang nag-edad ko og nuebe, duha ka mga misyonaryo ang nanuktok sa among pultahan.

Ang akong mga ginikanan dili interesado unsay isulti sa mga misyonaryo, apan ako interesado. Mao usab ang